

De Udtalelser m. m., som indeholdes i den af Lagtingsudvalget i 1912 afgivne Betænkning, kan nærværende Udvalg fuldt ud tiltræde. Udvalget kan derfor indskrænke sig til at gøre Rede for sit Syn paa Sagen, saaledes som denne nu foreligger.

I de Lovforslaget medfølgende Motiver udtaler Ministeriet, at samme for at lette vedkommende Kommune Tilvejebringelsen af det Beløb, som Statskassen ikke skal udrede, har til Hensigt at give Vejanlægget Sand—Skopen i Entreprise til vedkommende Sogn, saaledes som Lagtinget under en anden Sag har andraget om. Udvalget maa udtale sin Glæde derover.

Endvidere maa man udtale sin Glæde over, at Regeringen ifølge det for Folketinget forelagte Lovforslag har imødekommet et fra Lagtinget fremkommet Ønske om, at Tilskuddet fra Færøerne til de forskellige Anlæg først skal refunderes Statskassen, efterhaanden som hvert enkelt Anlæg er bragt til Afslutning.

Ligeledes lægger Udvalget med Glæde Mærke til, at Regeringen har taget Hensyn til Lagtingets Andragende om, at der ved Thorshavn anlægges en Havn, saaledes som den er projekteret af Ingeniør Jagd og Havnebygmester Møller, i Stedet for, som af Ministeriet oprindelig paatænkt, en Kaj ved Østsiden af Vestrevaag, til Trods for, at Anlægsudgifterne ved det førstnævnte Anlæg betydelig overstiger det Beløb, som sidstnævnte Anlæg var beregnet til at koste. Desværre viser det sig, at der endnu er nogle Uoverensstemmelser mellem de fra Færøerne gennem Lagtinget i 1912 fremsatte og begrundede Ønsker og Ministeriets Lovforslag. Udvalget saavel som Lagtinget i det hele nærer imidlertid det Haab, at det ved Forhandling mellem Ministeriet og det af Folketinget nedsatte Udvalg i den færøske Havnesag maa lykkes at fjerne disse Uoverensstemmelser. Man haaber saaledes, at Kørekajerne ved Thorshavn, der med Rette er projekterede som et Led i Havneanlægget sammesteds, maa blive udført med Tilskud fra Statskassen i samme Forhold som den øvrige Del af Anlægget.

Endvidere forventer man, at der maa kunne tilvejebringes en Bevilling til Pieranlægget i Vaag i den Form, som Lagtinget har anbefalet det, uden Hensyn til, om samtlige de andre i Lovforslaget omhandlede Anlæg kommer til Udførelse. Idet man i saa Henseende skal henvisse til, hvad Lagtinget om denne Sag har udtalt i sin Betænkning i 1912, skal man tilføje, at det af foreliggende statistiske Oplysninger fremgaar, at Ind- og Udførselen i Vaag i 1912 androg over 900,000 Kr., at saavel Kutterfiskeriet som Motorbaadsfiskeriet er under stærk Udvikling paa Stedet, en Udvikling, som det omhandlede Anlæg kraftig vil støtte, medens Savnet af et saadant i Fremtiden vil blive føleligere og føleligere.

Fremdeles haaber Udvalget, at det ved Forhandling maa lykkes at opnaa en saadan Ordning med Hensyn til Spørgsmaalet om Vedligeholdelse af de projekterede kommunale Anlæg, som Lagtinget ved sin Indstilling i 1912 (Punkt VII) har foreslaaet. Saavel de Udtalelser, som er faldet ved Sagens Behandling i Folketinget fra vedkommende Minister som fra de forskellige Partiers Ordførere, hvilke Udtalelser vidner om levende Velvilje for Sagen og den Rigsdel, som Lagtinget repræsenterer, berettiger Udvalget til at nære dette Haab, da Loven ellers ikke vil kunne gennemføres her paa Øerne.

Man skønner ikke rettere, end at disse Uoverensstemmelser maa fjernes, for at det kan siges, at Havnesagen og Vejsagen er løst i en saadan Form, at Færøerne kan drage den fulde Nytte af dem.

Med Hensyn til det af Ministeriet i den foran citerede Skrivelse rejste Spørgsmaal om, hvorvidt Lagtinget og Forstanderskaberne med Ministeriet maatte være enige i, at Overskridelser, som maatte følge af de *vedtagne Anlægs Udvidelse* under Arbejdets Løb, dækkes med en Femtedel fra færøsk Side, saa viser det sig, at samtlige interesserede kommunale Myndigheder ved deres i Sagen fremlagte Svarskrivelser paa Amtets Henvendelse erklærer sig villige hertil, idet man dog har forudsat, at der om saadanne Udvidelser føres Forhandling mellem Ministeriet og de interesserede Kommuner. Lagtinget har dog formentlig ikke tidligere taget Stilling til dette Spørgsmaal, men Udvalget nærer ingen Betænkighed ved at tilraade Tinget at billige Kommunernes Svar, idet man dog maa henlede Opmærksomheden paa, at Kommunerne udenfor Thorshavn i Henhold til Landkommunalloven i hvert enkelt Tilfælde maa have Approbation fra Lagtinget eller Amtmanden paa Lagtingets Vegne for at kunne paatage sig vedvarende Forpligtelser, ligesom man endvidere forudsætter, at Lagtinget høres, naar der er Tale om større Udvidelser, som ikke nødvendigvis maa siges at være en Følge af den allerede skete Vedtagelse om paagældende Anlæg. I saadanne Tilfælde, hvor Spørgsmaalet ikke, ifølge foranstaaende, skal forelægges for Lagtinget, finder man ikke noget at indvende imod, at Kommunens Forpligtelser omfattes af Lagtingets Garanti overfor Staten, efter